

UCE 2008

Adela Budulacu

Fa dos anys anàvem al Campus amb moltes ganes de conèixer Mallorca i Andorra, per a tots els campusers era una ocasió única que podia oferir moltes sorpreses. Fa dos anys vam conèixer els veritables catalans, els que no ens parlaven en castellà només perquè érem estrangers. Per a molts de nosaltres va ser la millor experiència de tota la nostra vida.

Aquest estiu he tingut una nova oportunitat de passar uns dies amb alguns dels meus amics del Campus i de treballar amb ells. La Universitat Catalana d'Estiu em donava la possibilitat de passar 12 dies amb alguns dels meus amics campusers i d'aprendre més sobre la cultura catalana.

Què puc dir de la UCE? T'ofereix la possibilitat de conèixer moltes coses sobre els Països Catalans. A la UCE tots els habitants d'aquests territoris són catalans amb el nom i amb el cor, tots són clavats. A la UCE Espanya o França ja no existeixen: tothom pensa i parla només en català. Per què no pot ser cada dia així?

Com és treballar per a la UCE? Molt fàcil diria jo. Sóc d'un país on la majoria treballa només perquè ha de fer-ho. A la UCE la feina és plaer, el temps passa ràpid i no vols que el dia s'acabi. Treballar amb i per a la gent que t'aprecia i que et respecta no pot ser sinó sols una cosa molt bona.

A la UCE les persones que aprenen el català s'esforcen per poder parlar-lo: una altra prova que la gent està interessada en aquesta llengua tan condemnada.

Per a mi la UCE va ser el lloc on els catalans van confirmar la meua opinió sobre ells: se senten estrangers en el propi estat. Cinc mesos a Tarragona com a estudiant Erasmus m'ho han demostrat. Què podrien fer ells per canviar aquesta cosa?

La UCE és una mostra de la vida que els catalans podrien tenir: parlar, expressar-se, pensar i viure en català. Almenys una vegada a l'any ells poden sentir-se lliures i contents perquè van nèixer a Catalunya.